

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1911/2006,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2006,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

- (1) Syyskuun 23 päivänä 2000 otettiin käyttöön neuvoston asetuksella (EY) N:o 1995/2000 ⁽²⁾ lopulliset polkumyynnitoimenpiteet Algeriasta, Liettuaista, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa. Liettuaista peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontiin sovellettavat toimenpiteet raukesivat Euroopan unionin laajentumisen yhteydessä 1 päivänä toukokuuta 2004. Toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneesta tutkimuksesta käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Tuontiin sovellettavat toimenpiteet olivat erityisiä tulleja, joita ei kuitenkaan sovellettu yhteen algerialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, jonka esittämä sitoumus hyväksyttiin.

2. Tarkastelupyynnö

- (3) Toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan 17 päivänä joulukuuta 2004 julkaistun ilmoituksen ⁽³⁾ jälkeen saatiin 20 päivänä kesäkuuta 2005 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukainen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu-

pyyntö. Pyyntöä esitti tuottajien puolesta Euroopan lannoitevalmistajien yhdistys (EFMA) (jäljempänä 'pyynnön esittäjä'), jonka edustus kattaa valtaosan eli yli 50 prosenttia urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kokonaistuotannosta yhteisössä.

- (4) Pyyntöä esittäjä väitti, että polkumyynnin jatkuminen tai toistuminen ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuva vahinko on todennäköinen Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta (jäljempänä 'asianomaiset maat') peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnin osalta, ja esitti asiasta riittävät ensi käden todisteet.

- (5) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että on olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 22 päivänä syyskuuta 2005 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkimuksen aloittamisesta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾.

3. Tutkimus

3.1 Tutkimusajanjakso

- (6) Polkumyynnin jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kohdistui kauteen 1 päivästä heinäkuuta 2004 30 päivään kesäkuuta 2005 (jäljempänä "tutkimusajanjakso"). Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui vuodesta 2002 tutkimusajanjakson loppuun (jäljempänä "tarkastelujakso").

3.2 Tutkimuksen kohteena olevat osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, ja niiden yhdistyksille, viejämaiden edustajille, pyynnön esittäjälle ja yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 238, 22.9.2000, s. 15. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1675/2003 (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ EUVL C 312, 17.12.2004, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL C 233, 22.9.2005, s. 14.

- (8) Kaikkia niitä asianomaisia osapuolia kuultiin, jotka pyysivät sitä ja jotka esittivät erityisiä perusteluja sille, miksi niitä pitäisi kuulla.
- (9) Koska yhteisössä toimii suuri määrä tuottajia ja tuojia, jotka eivät ole etuyhteydessä jossakin asianomaisista maista toimivaan vientiä harjoittavaan tuottajaan, komissio katsoi asianmukaiseksi tutkia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, olisiko tässä tapauksessa syytä käyttää otantamenetelmää. Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi edellä mainittuja osapuolia ilmoittautumaan perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti 15 päivän kuluessa tutkimuksen aloittamisesta ja toimittamaan komissiolle menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydetyt tiedot.
- (10) Toimitettujen tietojen tarkastelun ja yhteisössä toimivien yhteistyöhalukkaiden tuottajien suuren määrän perusteella päätettiin, että yhteisön tuottajista olisi valittava otos. Tuojista vain yksi toimitti tutkimuksen aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydetyt tiedot ja ilmoitti halukkuutensa yhteistyöhön komission yksiköiden kanssa, joten päätettiin, että tuojien osalta otanta ei ollut tarpeen.
- (11) Kyselylomakkeet lähetettiin neljälle otokseen kuuluvalla yhteisön tuottajalle ja kaikille tiedossa olleille vientiä harjoittaville tuottajille.
- (12) Vastaukset saatiin neljältä otokseen valitulta yhteisön tuottajalta ja kuudelta asianomaisessa maassa toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä niiden kanssa etuyhteydessä olevilta kauppiailta.
- (13) Yksi vertailumaassa toimiva tuottaja vastasi kyselylomakkeen kaikkiin kohtiin.
- (14) Komissio pyysi ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot sen määrittämiseksi, onko polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloihin:
- a) Venäjällä toimiva vientiä harjoittava tuottaja
- JSC Mineral and Chemical Company ("Eurochem"), Moskova, Venäjä, ja kaksi siihen etuyhteydessä olevaa valmistajayritystä:
 - PJSC Azot ("NAK Azot"), Novomoskovsk, Venäjä, ja
 - PJSC Nevinnomyssky Azot ("Nevinka Azot"), Nevinnomyssk, Venäjä;
- b) Eurochemiin etuyhteydessä oleva kauppias
- Eurochem Trading GmbH, Zug, Sveitsi – ("Eurochem Trading");
- c) Ukrainalaiseen tuottajaan Stiroliin etuyhteydessä oleva kauppias
- IBE Trading, New York, New York, Yhdysvallat;
- d) Vertailumaan tuottaja
- Terra Industries, Sioux City, Iowa, Yhdysvallat;
- e) Otokseen valitut yhteisön tuottajat
- Achema AB, Jonava, Liettua,
 - Grande Paroisse SA, Pariisi, Ranska,
 - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Wittenberg, Saksa,
 - Yara SA, Bryssel, Belgia, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Alankomaat.
- ### 3.3 Otanta
- (15) Kymmenen yhteisön tuottajaa toimitti asianmukaisesti täytetyn otantalomakkeen säädetyssä määräajassa ja suosittui virallisesti jatkamaan yhteistyötä tutkimuksessa. Komissio valitsi näistä kymmenestä yhteisön tuottajasta perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otoksen, joka edustaa mahdollisimman suurta urean ja ammoniumnitraatin liuosoksen tuotanto- ja myyntimäärää yhteisössä ja joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevan ajan kuluessa. Otokseen valittujen neljän yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannonalan tuotannosta tutkimusajanjaksolla oli 63 prosenttia, kun edellä mainittujen kymmenen yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannonalan tuotannosta tutkimusajanjakson aikana oli 75 prosenttia.

- (16) Asianomaisia osapuolia kuultiin otoksen valinnassa perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti eivätkä ne vastustaneet sitä.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAI- TAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (17) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli urean ja ammoniumnitraatin liuosseos, maataloudessa yleisesti käytetty, asianomaisista maista peräisin oleva nestemäinen lannoite. Se muodostuu virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin sekä veden sekoituksesta. Nitraattipitoisuus ("N") on tuotteen merkittävin "ominaisuus" ja se voi vaihdella 28 ja 32 prosentin välillä. Tämä vaihtelu voidaan saada aikaan lisäämällä liuosseokseen enemmän tai vähemmän vettä. Tuodun urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen suurimman osan nitraattipitoisuus oli 32 prosenttia, joka on tiivistetympää, ja näin ollen sen lähettäminen on halvempaa. Nitraattipitoisuudesta riippumatta kaikilla virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin liuosseoksilla katsotaan kuitenkin olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, ja näin ollen ne muodostavat yhden tuotteen tätä tutkimusta varten. Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin 3102 80 00.

2. Samankaltainen tuote

- (18) Käsiteltävänä oleva tutkimus vahvisti alkuperäisessä tutkimuksessa todetun tosiasian, jonka mukaan urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on puhdas hyödyketuote, ja sen laatu sekä fyysiset perusominaisuudet ovat samat riippumatta siitä, mistä maasta se on peräisin. Asianomaisella tuotteella ja tuotteilla, joita vientiä harjoittavat tuottajat valmistavat ja myyvät asianomaisten maiden kotimarkkinoilla, joita yhteisön tuottajat valmistavat ja myyvät yhteisön markkinoilla ja joita vertailumaan tuottajat myyvät vertailumaan kotimarkkinoilla, onkin todettu olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja pääasiassa sama käyttötarkoitus, ja niitä pidetään siksi perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. POLKUMYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti tutkimusajanjak- son aikana

- (19) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkitiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättymisen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

- (20) Asianomaisista maista peräisin olevaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta tuotiin tutkimusajanjaksolla yhteisöön vain Algeriasta. Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä arvioitiin siten polkumyynnilaskelmilla, jotka kohdistuivat kahteen yhteistyötä tekevään algerialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Muihin Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Ukrainassa toimiviin yhteistyötä tekeviin vientiä harjoittaviin tuottajiin kohdistuvassa tutkimuksessa tarkasteltiin polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä.

Algeria

Yleistä

- (21) Algerian ainoat kaksi urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuottajaa, Fertalge ja Fertial, tekivät yhteistyötä tutkimuksessa. Näiden tuottajien yhteisöön tutkimusajanjaksolla viemä määrä oli 177 383 tonnia, joka on Algeriasta peräisin olevan yhteisöön viedyin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kokonaismäärä. Algeriasta peräisin olevan yhteisöön tuodun asianomaisen tuotteen osuus oli 4,8 prosenttia yhteisön kulutuksesta, joka oli tutkimusajanjaksolla 3 694 531 tonnia. Algeriasta tuotu määrä kasvoi siten 52 prosenttia alkuperäisen tutkimusajankohdan 116 461 tonnista.

- (22) Tästä syystä katsottiin, että polkumyynnin tarkastelu kyseisten kahden yhteistyötä tekevän vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen pohjalta edusti koko maata.

Normaaliarvo

- (23) Aluksi vahvistettiin, oliko kummankin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kotimarkkinamyynni edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti eli oliko tuon myynnin määrä vähintään viisi prosenttia asianomaisen tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että molemmat yritykset myyvät yhteisöön vain yhdenlaista urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta ja että kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin määrä ei ole edustava.

- (24) Kummankaan vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvoa ei siten voitu laskea kotimarkkinamyynnin perusteella, vaan se piti päätellä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä kummankin viejän yhteisöön viemän tuotteen tuotantokustannuksiin kohtuullinen määrä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä voittomarginaali.

- (25) Energiakustannukset, kuten sähkö ja kaasu, muodostivat suurimman osan valmistuskustannuksista ja huomattavan osan kaikista tuotantokustannuksista. Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittiin, saataisiinko asianomaisten osapuolten kirjanpidosta kohtuullisen hyvän käsitys käsiteltävänä olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.
- (26) Tutkimuksessa ei havaittu merkkejä siitä, että vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidosta ei saataisi kohtuullisen hyvää käsitystä sähkökuluista. Tässä yhteydessä havaittiin muun muassa, että algerialaisten tuottajien tutkimusajanjaksoilla maksamat sähkön hinnat olivat muihin maihin, kuten Kanadaan ja Norjaan, verrattuina kansainvälisten markkinahintojen mukaiset. Samaa ei sen sijaan voida sanoa kaasun hinnoista.
- (27) Algerialaisen tuottajan kaasutoimituksista maksama hinta oli nimittäin energiamarkkinoihin erikoistuneiden kansainvälisesti tunnustettujen lähteiden julkaisemien tietojen perusteella alle viidennes Algeriasta vietävän maakaasun vientihinnasta. Kaikki saatavilla olevat tiedot viittaavat lisäksi siihen, että kaasun hinnat Algerian kotimarkkinoilla ovat säänneltyjä hintoja eli selvästi esimerkiksi Yhdysvalloissa, Kanadassa, Japanissa ja EU:ssa maakaasusta maksettuja markkinahintoja alempia. Näiden neljän markkina-alueen yhteenlaskettu osuus maailman kaasunkulutuksesta on 46 prosenttia, ja kyseisillä markkinoilla vallitsevat kotimarkkinahintatasot antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista. Asianomaisten yritysten maksama kaasun hinta oli myös merkittävästi yhteisön tuottajien maksamaa kaasun hintaa alempi.
- (28) Edellä esitetyn valossa todettiin, että Algeriassa tutkimusajanjaksona maksetuissa kaasun hinnoissa ei ole voitu ottaa kaasun tuotanto- ja jakelukustannuksia kohtuullisessa määrin huomioon. Näin ollen yhden yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan eli Fertialin maksamia kaasukustannuksia mukautettiin perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti muita edustavia markkinoita koskevien tietojen perusteella. Mukautettu hinta perustui Ranskan rajalla vietäväksi myydyin algerialaisen nesteytetyn kaasun tutkimusajanjakson keskihintaan, lukuun ottamatta merirahtimaksua ja nesteyttämiskustannuksia, sillä tätä pidettiin sopivimpana perustana, kun otetaan huomioon, että julkisissa tiedoissa viitataan pelkästään Algeriasta peräisin olevaan kaasuun. Ranska on algerialaisen kaasun suurin markkina-alue, ja sen hinnoissa kustannukset otetaan kohtuullisen hyvin huomioon, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena. Toinen yhteistyötä tehnyt yritys, Fertalge, ei käyttänyt maakaasua raaka-aineena, sillä se valmistaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta paikallisesti tuotetusta ammoniumnitraatista ja virtsa-aineesta. Paikallisesti tuotetun ammoniumnitraatin hintaan vaikuttaa johdanto-osan 27 perustelukappaleessa mainittu kaasun kotimarkkinahinta Algeriassa, joten yrityksen ammoniumnitraatista maksamia kustannuksia mukautettiin sen mukaisesti.
- (29) Yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat valmistuskustannukset laskettiin siten uudelleen ottaen huomioon mukautetut kaasun hinnat sekä vietäväksi myydyin kaasun hinnat Ranskan rajalla, lukuun ottamatta merirahtimaksua ja nesteyttämiskustannuksia. Näin laskettuihin valmistuskustannuksiin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (30) Myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia sekä voittomarginaalia ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan nojalla, koska kummankaan yhteistyötä tehneen yrityksen asianomaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä ei ollut edustava. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä yhteistyötä tehneet kaksi tuottajaa ovat ainoat urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuottajat Algeriassa. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden valmistuskustannuksia pitäisi mukauttaa kaasukustannusten osalta johdanto-osan 28 perustelukappaleessa mainituista syistä. Koska todettiin mahdottomaksi määrittää vaadittavien mukautusten suuruus kaikkien samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien kotimaan markkinoilla myytävien tuotteiden osalta, oli myös mahdotonta määrittää mukautusten jälkeinen voittomarginaali. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla.
- (31) Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voittomarginaali määritetään käyttämällä tarkoituksenmukaista menetelmää. Samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden kotimarkkinat ovat Algeriassa äärimmäisen pienet, joten tietoa piti saada muilta edustavilta markkinoilta. Tätä varten tarkasteltiin julkisesti saatavilla olevia tietoja, jotka liittyvät tyypilannoitteiden alalla toimiviin suuryrityksiin. Pohjoisamerikkalaisten (Yhdysvallat ja Kanada) tuottajien vastaavien tietojen havaittiin soveltuvan parhaiten tutkimustarkoitukseen, sillä kyseiseltä alueelta on saatavilla runsaasti luotettavaa ja kattavaa julkista rahoitustietoa pörssiyrityksistä. Lisäksi kotimarkkinamyynnin määrä on pohjoisamerikkalaisilla markkinoilla merkittävä ja kilpailua esiintyy paljon kotimaisten ja ulkomaisten yritysten välillä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin kolmen sellaisen pohjoisamerikkalaisen tuottajan myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten

ja voiton painotetun keskiarvon perusteella, jotka kuuluivat lannoitealan suurimpiin yrityksiin saman yleisen tuoteryhmän (typpilannoitteet) Pohjois-Amerikan-myyntin osalta. Kyseisten kolmen tuottajan katsottiin edustavan typpilannoitealaa (keskimäärin yli 80 prosenttia yrityksen/liiketoimintasegmentin liikevaihdosta) ja niiden myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten ja voiton katsottiin edustavan samanlaisia kustannuksia, joita kyseisellä liiketoiminta-alalla menestyksekkäästi toimiville yrityksille yleensä aiheutuu. Myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten osuus oli 6,9 prosenttia liikevaihdosta. Laskennallinen keskimääräinen voittomarginaali oli 9,1 prosenttia liikevaihdosta. Mikään ei viittaa siihen, että tällä tavalla määritetty voiton määrä olisi suurempi kuin algerialaisten tuottajien samaan yleiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden myynnistä Algerian markkinoilla yleensä saama voitto.

Vientihinta

- (32) Vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, jotka asianomaisesta tuotteesta tosiasiallisesti maksettiin tai jotka siitä oli maksettava, kun se myytiin vientiin yhteisöön.

Vertailu

- (33) Vertailu tehtiin laskennallisen normaaliarvon ja vientihinnan vapaasti tehtaalla -tason välillä. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi oikeudenmukaista, tarvittavat oikaisut tehtiin hintaan ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttaviin eroihin perustuvina mukautuksina perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Mukautukset koskivat kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten eroja tarpeen mukaan ja mikäli asiasta oli riittävästi oikeaksi todistettua näyttöä.

Polkumyyntimarginaali

- (34) Kummankin vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymintimarginaali määritettiin painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan välisellä vertailulla perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (35) Tutkimus osoitti, että polkumyymintä esiintyi tutkimusajanjaksoilla jopa vielä suuremmassa määrin kuin alkupe-
räisessä tutkimuksessa. Prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistut polkumyymintimarginaalit ovat 50–60 prosenttia.

2. Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

2.1 Algeria

- (36) Yhteistyötä tehneet kaksi algerialaista vientiä harjoittavaa yritystä edustavat asianomaisen tuotteen koko tuontia kyseisestä maasta yhteisöön. Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä, mikäli Algeriaan sovellettavat toimenpiteet kumottaisiin, tarkasteltiin siksi kyseisten kahden yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimitamien tietojen perusteella.

Varakapasiteetti

- (37) Yhteistyötä tehneet algerialaiset tuottajat onnistuivat kaksinkertaistamaan tuotantokapasiteettinsa samalla, kun tuotanto kasvoi noin 20 prosenttia tarkastelujakson aikana. Niiden varakapasiteetti on siten kasvanut huomattavasti alle 100 000 tonnista noin 300 000–350 000 tonniin.
- (38) Koska Algerian kotimarkkinat ovat mitättömän pienet eikä tilanne todennäköisesti muutu jatkossa, mahdollinen tuotannon kasvu suuntautuu vientiin. Yhteistyötä tehneet vientiä harjoittavat tuottajat voisivat varakapasiteettiaan hyödyntämällä toimittaa 10–20 prosenttia yhteisön kulutuksesta.
- (39) Kun otetaan huomioon polkumyynnin jatkuminen tutkimusajanjaksoilla ja yhteistyötä tehneiden algerialaisten tuottajien luoma varakapasiteetti, on todennäköistä, että vienti Algeriasta yhteisöön polkuhinnoilla lisääntyy, mikäli toimenpiteet kumotaan.

Algerian normaaliarvon ja yhteisössä vallitsevan hintatason vertailu

- (41) Molempien yritysten osalta määritetty normaaliarvo ylitti selvästi EU:n markkinahinnat tutkimusajanjakson aikana. Algerialaiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti jatkaisivat tuotteen myyntiä yhteisöön polkuhinnoilla, riippumatta siitä, onko niiden maksettava tulleja.

2.2 Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan laskennallisen normaaliarvon ja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnan suhde

2.2.1 Valko-Venäjä ja Ukraina: kotimarkkinoiden myyntihinnat vertailumaan perusteella

(42) Urean ja ammoniumnitraatin liuokseksen myyntihintoja Valko-Venäjän ja Ukrainan kotimarkkinoilla verrattiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintoihin. Koska Valko-Venäjää ei pidetä markkinatalousmaana ja Ukrainaa ei vielä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun liittyvän pyynnön esittämissä jankohitana pidetty markkinatalousmaana⁽¹⁾, maiden normaaliarvo piti määrittää kolmannessa markkinatalousmaassa toimivilta tuottajilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tutkimuksen vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa sopivaksi vertailumaaksi ehdotettiin Yhdysvaltoja, sillä se on avointa kilpailua harjoittava markkina-alue, jossa tuottajat joutuvat yleisesti kilpailemaan ulkomaisten tuojien kanssa.

(43) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkemyksensä vertailumaan valinnasta.

(44) European Fertiliser Import Association -järjestö (EFIA) ehdotti parempina vaihtoehtoina Algeriaa tai Venäjää, sillä niillä on etuoikeutettu pääasiallisen raaka-aineen eli kaasun saantimahdollisuus ja ne ovat saman tutkimuksen kohteena olevia markkinatalousmaita. Tässä yhteydessä on muistettava, että 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa vaaditaan ensisijaisesti "soveltuvaa" kolmatta maata, joka on markkinatalous. Raaka-aineen saantimahdollisuus on kyllä tärkeä tekijä vertailumaata valittaessa, mutta on muistettava myös, että kaasun kaksoishinnoittelu kyseisissä kahdessa maassa tekee niistä itse asiassa vertailumaaksi soveltumattomia. Kotimaisilta asiakkailta veloitettu kaasun hintahan ei näissä kahdessa maassa perustu markkina-arvoon.

(45) Eräät intressitahot väittivät, että Venäjän ja Algerian tuotantoprosessit muistuttavat enemmän Valko-Venäjän ja Ukrainan tuotantoprosesseja, perustelematta kuitenkaan väitteitään. Algerian tuotantotason oletettiin myös olevan enemmän Ukrainan tuotantotasoa vastaava. Tässä yhteydessä on mainittava, että Valko-Venäjällä, Ukrainalla ja Yhdysvalloilla on kaikilla täysin vertikaalisesti integroidut tuottajat, mikä ei missään tapauksessa pidä paikkaansa Algerian kohdalla.

(46) Ukrainalainen yhteistyötä tekevä tuottaja ehdotti Bulgariaa tai Romaniaa Yhdysvaltojen sijaan. Ehdotusta ei kuitenkaan ollut perusteltu. Bulgarian ja Romanian ehdokkuutta vastaan sotiä lisäksi se tärkeä seikka, että niiden

kotimarkkinat ovat pienet ja valmistajia on vain vähän, toisin kuin Yhdysvalloissa.

(47) Tutkimuksessa päädyttiinkin siihen, että Yhdysvallat on soveltuva vertailumaa. Useisiin yhdysvaltalaisiin tuottajiin ja tuottajayhdistyksiin otettiin yhteyttä ja niitä pyydettiin tekemään yhteistyötä täyttämällä kyselylomake. Yksi Yhdysvalloissa toimiva tuottaja osallistui täysimääräisesti yhteistyöhön tutkimuksessa. Laskelmat perustuivat näin ollen ainoan yhdysvaltalaisen yhteistyötä tekevän tuottajan, joka täytti kyselylomakkeen kokonaisuudessaan, antamiin tarkistettuihin tietoihin.

2.2.2 Valko-Venäjä

Alustavia huomioita

(48) Valko-Venäjän ainoa yhteistyötä tehnyt tuottaja oli maan ainoa vientiä harjoittava tuottaja, mutta se ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.

(49) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 48 kappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.

Vertailu

(50) Yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan antamat tiedot osoittivat, että kolmansiin maihin (Yhdysvallat) suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin Valko-Venäjän laskennallinen normaaliarvo. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 10:stä 15 prosenttiin. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan. Jäljempänä tarkastellaan varastoja ja tuotantokapasiteettia sekä kuvattujen vientihintojen vertailua yhteisössä vallitsevan hintatason kanssa.

2.2.3 Ukraina

Alustavia huomioita

(51) Tutkimukseen osallistui kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, mutta kumpikaan niistä ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla. Mitään viitteitä ei ole siitä, että Ukrainassa olisi muita vientiä harjoittavia tuottajia.

⁽¹⁾ Asetus (EY) N:o 2117/2005,2 artikla.

(52) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 51 perustelukappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.

(53) Yhteistyötä tehneiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan osuus asianomaisen Ukrainasta peräisin olevan tuotteen tuonnista Yhdysvaltoihin tutkimusajanjakson aikana oli 48 prosenttia. Myös loppuosan Yhdysvaltoihin suuntautuneesta Ukrainasta peräisin olevasta tuonnista valmistettiin yhteistyötä tehneistä tuottajista, mutta sen vei maasta etuyhteydetön ukrainalainen yritys, joka ei valmista urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta.

Vertailu

(54) Yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittavien tuottajien antamat tiedot osoittivat, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin Ukrainan laskennallinen normaaliarvo. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 20 ja 30 prosentin välillä. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan. Jäljempänä tarkastellaan varastoja ja tuotantokapasiteettia sekä kuvattujen vientihintojen vertailua yhteisössä vallitsevan hintatason kanssa.

2.2.4 Venäjä

Alustavia huomioita

(55) Tutkimuksessa oli mukana kaksi samaan yhtiöryhmittymään kuuluvaa vientiä harjoittavaa tuottajaa, mutta mikään vientiä harjoittava tuottaja ei harjoittanut vientimyyntiä yhteisöön tutkimusajanjaksolla.

(56) Tietojen mukaan Venäjällä toimi tutkimusajanjaksolla yksi tuottaja, joka ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa. Kyseisten yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta analysoitiin Eurostatilta ja muista lähteistä saatuja tietoja. Niiden perusteella todettiin, että myöskään yhteistyötä tekemättömät tuottajat eivät vie neet urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta yhteisöön. Yhteistyötä tekemättömän yrityksen tuotantokapasiteettista ja tuotannon määristä, varastoista ja myynnistä ei kuitenkaan ollut saatavilla luotettavaa tietoa. Näin ollen ja

kun mikään ei viitannut päinvastaiseen, katsottiin, että yhteistyötä tekemättömään yritykseen liittyvät tosiseikat olisivat samansuuntaisia kuin yhteistyötä tehneiden yritysten kohdalla.

(57) Koska yhteisöön ei viety tuotteita tutkimusajanjaksolla eikä siten pystytty tekemään kattavaa arviota polkumyynnistä, polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä toimenpiteiden rautessa arvioitiin tarkastelemalla yhteistyötä tehneen vientiä harjoittaneen tuottajan hinnoittelukäytäntöjä ainoaan vientimarkkina-alueeseensa eli Yhdysvaltoihin nähden sekä sen tuotantokapasiteettia ja varastoja. Analyysi pohjautui johdanto-osan 55 perustelukappaleessa mainitun yhteistyötä tehneen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamiin tietoihin.

Vertailu

(58) Tutkittiin, ilmenivätkö osapuolten antamat tiedot tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyvät kustannukset yrityksen kirjanpidosta riittävän selvästi. Kaasun hintaa tutkittaessa havaittiin, että venäläisten tuottajien kaasusta maksama kotimarkkinahinta oli noin viidennes Venäjältä viedyn maakaasun hinnasta. Tässä suhteessa kaikki saatavilla olevat tiedot osoittavat, että kaasun hinnat Venäjän kotimarkkinoilla olivat säänneltyjä hintoja, jotka olivat selvästi sääntelemättömillä maakaasumarkkinoilla maksettuja markkinahintoja alemmat. Siksi venäläisten tuottajien maksamat kaasukustannukset mukautettiin muilta edustavilta markkinoilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Mukautettu hinta perustui Saksan/Tšekin rajalla ("Waidhaus") vietäväksi myydyin venäläisen maakaasun keskihintaan ja kuljetuskustannusten nettomäärään. Waidhaus on tärkein kanava venäläisen kaasun myynnille EU:hun, joka on venäläisen kaasun suurin markkina-alue ja jossa hinnat antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kustannuksista, joten sitä voidaan pitää perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna edustavana markkina-alueena.

(59) Normaaliarvo laskettiin viedyn tuotelajin valmistuskustannusten perusteella sen jälkeen, kun kaasukustannuksia oli mukautettu johdanto-osan 58 perustelukappaleessa esitetyllä tavalla, ja lisättyinä kohtuullisella määrällä myynti-, yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia ja voittoa perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(60) Samoin kuin Algeriassa, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa ei voitu määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan ensimmäisen lauseen nojalla, koska etuyhteydessä olevien valmistajien asianomaisen tuotteen kotimarkkinamynti ei tavanomaisessa kaupankäynnissä ollut edustava. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä tutkimuksessa oli mukana vain kyseiset kaksi tuottajaa. Myöskään 2 artiklan

6 kohdan b alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä myös samaan yleiseen tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden valmistuskustannuksia pitäisi mukauttaa kaasukustannusten osalta edellä johdanto-osan 58 kappaleessa mainituista syistä. Koska todettiin mahdottomaksi määrittää vaadittavien mukautusten suuruus kaikkien samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien kotimaan markkinoilla myytävien tuotteiden osalta, oli myös mahdotonta määrittää mukautusten jälkeinen voittomarginaali. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla.

- (61) Samoin kuin Algerian tapauksessa ja samasta syystä kuin edellä johdanto-osan 31 perustelukappaleessa on selvitetty, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin samojen kolmen pohjoisamerikkalaisen tuottajan painotettujen keskimääräisten myynti-, yleisten ja hallinnollisten kustannusten ja voiton perusteella. Huomionarvoista on, että voiton määrä näin laskettuna ei ollut suurempi kuin venäläisten tuottajien saman yleisen ryhmän tuotteiden myynnistä kotimarkkinoilla saama voitto.
- (62) Tutkimuksessa havaittiin, että kahden yhteistyötä tehneen tuottajan vientimyynti tapahtui edustussopimuksen perusteella ja sitä harjoittivat kaksi etuyhteydessä olevaa kauppiasta, joista toinen oli sijoittautunut Sveitsiin ja toinen Brittiläisille Neitsytsaarille. Jälkimmäinen lopetti toimintansa vuoden 2005 alussa. Vientihinta määräytyi niiden vientihintojen perusteella, jotka Yhdysvalloissa eli pääasiallisilla vientimarkkinoilla toimiva ensimmäinen riippumaton asiakas todellisuudessa maksoi tai jotka sen piti maksaa.
- (63) Kahden etuyhteydessä olevan kauppiaan antamat tiedot osoittivat, että kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat olivat alemmat kuin laskennallinen normaaliarvo Venäjällä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että hintaero vaihteli tutkimusajanjaksolla kaiken kaikkiaan 2 ja 6 prosentin välillä. Tämä saattaa merkitä sitä, että yhteisöön suuntautuvan viennin polkumyynti todennäköisesti toistuu, jos toimenpiteet kumotaan.

2.3 Varakapasiteetti Valko-Venäjällä, Venäjällä ja Ukrainassa

- (64) Myös olemassa olevan varakapasiteetin mahdollisia vaikutuksia tutkittiin. Venäjällä ja Ukrainassa ei ole merkittäviä

urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kotimarkkinoita. Valko-Venäjällä sen sijaan katsotaan olevan merkittävät kyseisen tuotteen kotimarkkinat.

- (65) Ainoa valkovenäläinen tuottaja lisäsi tuotantonsa 14 prosenttia tarkastelujakson aikana ja sen tuotanto oli tutkimusajanjaksolla lähellä maksimikapasiteettia. Sen tuotantokapasiteetti pysyi samana aikana vakiona. Se möi noin 60 prosenttia tuotannostaan kotimarkkinoilla ja loput vietiin Yhdysvaltoihin. Näyttää siis siltä, että kyseisellä tuottajalla ei ole varakapasiteettia helposti saatavilla.
- (66) Ainoa venäläinen yhteistyötä tehnyt tuottaja lisäsi tuotantonsa 78 prosenttia tarkastelujakson aikana. Sen tuotantokapasiteetti pysyi samana aikana vakiona. Toimitettujen tietojen mukaan tuottajalla on kuitenkin käytettävissään merkittävä 600 000–700 000 tonnin ylimääräinen kapasiteetti, jolla se voi lisätä urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantonsa, ja se voisi kasvattaa yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään tämän kapasiteetin turvin, jos toimenpiteet kumotaan. Yrityksen tarkastelujaksolla tekemät investoinnit viittaavat siihen, että tuotantokapasiteettia pyritään edelleen kasvattamaan. Venäjän käytettävissä olevan varakapasiteetin arvioidaan olevan kaiken kaikkiaan vähintään mainitut 600 000–700 000 tonnia, mikä vastaa noin 20:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta. Kolmansiin maihin suuntautunut vienti kasvoi 79 prosenttia tarkastelujaksolla.
- (67) Samaa aikaan ainoan yhteistyötä tehneen venäläisen tuottajan kotimarkkinamynti pysyi vähäisenä eli keskimäärin alle viidessä prosentissa kokonaisyntinnistä. Koska tuotannon kasvu ei mahdu kotimarkkinoille, mahdollinen lisätuotanto todennäköisesti viedään maasta.
- (68) Ukrainassa kaksi yhteistyötä tehnyttä tuottajaa kasvatti tuotantonsa kaksitoistakertaiseksi tarkastelujakson aikana. Tuotantokapasiteetti kasvoi samana aikana lähes viisinkertaiseksi. Lisäksi niillä on käytettävissään huomattava varakapasiteetti, jonka turvin yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin määrää voidaan lisätä merkittävästi, mikäli toimenpiteet kumotaan. Ukrainan varakapasiteetin arvioidaan olevan kaiken kaikkiaan 700 000–800 000 tonnia, mikä on noin 20 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Kolmansiin maihin suuntautuva vienti kasvoi kahdeksankertaiseksi tarkastelujakson aikana.

- (69) Ukrainan kotimarkkinamyynä oli vähäistä tarkastelujaksolla: sen osuus oli keskimäärin alle 2 prosenttia kokonaismyynnistä. Huomionarvoista on, että kotimarkkinat eivät kasva siinä määrin, että tuotannon kasvu voisi suuntautua niille, joten mahdollinen lisätuotanto todennäköisesti viedään maasta.
- (70) Edellä esitetyn valossa voidaan todeta, että yhteistyötä tehneillä tuottajilla on Valko-Venäjää lukuun ottamatta huomattava varakapasiteetti, jonka turvin ne voivat lisätä yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiään, jos toimenpiteet kumotaan.
- (74) Tässä yhteydessä on myös mainittava, että valkovenäläinen tuottaja, joka tällä hetkellä vie viimeisen kolmanneksen muille markkinoille, saisi aikaan huomattavia kuljetuskustannussäästöjä viedessään sen sijaan tuotteitaan yhteisöön, sillä yhteisön raja on lähellä verrattuna valkovenäläisen tuottajan muihin mahdollisiin vientimarkkinoihin, kuten Yhdysvaltoihin, Argentiinaan tai Australiaan.
- (75) Edellä esitetyn valossa näyttää todennäköiseltä, että valkovenäläinen tuottaja suuntaisi uudelleen huomattavia myyntiosuuksia yhteisöön polkuhinnoin, mikäli toimenpiteet kumotaan, sillä taloudelliset kannustimet ovat merkittäviä.

2.4 Kolmansiiin maihin suuntautuvan viennin hintojen ja yhteisössä vallitsevan hintatason suhde

- (71) Merkillepantavaa on, että yhteisön tuottajien yhteisössä ylläpitämä hintataso oli yleensä ottaen alempi kuin kolmansiiin maihin, erityisesti Yhdysvaltoihin suuntautuvaa vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräinen vientihintataso tutkimusajanjaksolla. Tämä johtuu siitä, että kaasuun hinta, joka muodostaa yli 50 prosenttia valmistuskustannuksista, ja siten urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinta, oli korkeampi Yhdysvalloissa kuin Euroopassa ja että urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta markkinoitiin korkeammilla hinnoilla Yhdysvalloissa.
- (72) Merkillepantavaa on myös se, että asianomaisista maista Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin hinnat olivat keskimäärin alempia kuin maiden normaaliarvot, vaikka Yhdysvalloissa vallinnut hintataso olikin yhteisön hintoja korkeampi. Tästä syystä voidaan päätellä, että mahdollinen myynti yhteisön markkinoilla tapahtuisi mitä todennäköisemmin polkuhinnoin.
- Päätelmät Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan todennäköisestä vientikäytäytymisestä
- (76) Kuten johdanto-osan 20 perustelukappaleessa on selvitetty, polkumyynä Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevassa yhteisöön suuntautuvassa viennissä ei voitu osoittaa, koska kyseisistä maista ei viety asianomaisia tuotteita yhteisöön tutkimusajanjaksolla. Kuten edellä 2 kohdassa on kuitenkin selvitetty, tutkimus osoitti, että todellista vientiä kyseisistä maista suurimmille vientimarkkinoille eli Yhdysvaltoihin koskeviin tietoihin perustuneiden laskelmien perusteella polkumyynnin toistuminen on todennäköistä.

3. Johtopäätös polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä

- #### 2.5 Houkutus siirtää myyntiä muilta markkinoilta yhteisöön
- (73) Valko-Venäjällä on nopeasti kasvavat kotimarkkinat, joilla ainoa tuottaja myy kaksi kolmasosaa tuotannostaan. Kun otetaan huomioon, että kotimarkkinahinta on alle puolet yhteisössä tutkimusajanjaksolla vallinneesta hintatasosta, on todennäköistä, että valkovenäläinen tuottaja tekee taloudellisesti järkevemmän päätöksen ja suuntaa uudelleen huomattavan määrän tällä hetkellä kotimarkkinoilla myytävistä määristä yhteisön markkinoille polkuhinnoin.
- (77) Edellä 1–5 kohdassa tehdyn analyysin perusteella voidaan todeta, että jos toimenpiteet kumotaan, lisätuotanto viedään todennäköisesti yhteisöön tai merkittävä osa tällä hetkellä muihin maihin kuin yhteisöön vietävistä tai kotimarkkinoilla myytävistä tuotteista suunnataan uudelleen yhteisön markkinoille. On todennäköistä, että yhteisöön suuntautuva vienti tapahtuu polkuhinnoin erityisesti menetetettyjen yhteisön markkinaosuuksien takaisin valtaamiseksi. Näin ollen voidaan todeta, että mikäli toimenpiteet kumotaan, yhteisöön suuntautuva vienti lisääntyy ja se myydään polkuhinnoin. Lisäksi on otettava huomioon, että merentakaiset markkinat edellyttävät suurempia kuljetuskustannuksia kuin yhteisön markkinat, erityisesti kun kyseessä on naapurimaiden välinen myynti eli esimerkiksi Valko-Venäjältä ja Ukrainasta Itä-Eurooppaan tai Algeriasta Etelä-Eurooppaan.

- (78) Algeriasta yhteisöön suuntautuvan tuonti myydään edelleen polkuhinnoin, ja kun otetaan huomioon edellä esitetty varakapasiteettia ja hintatasojen vertailua koskeva analyysi, polkumyynti Algeriasta todennäköisesti jatkuu tulevaisuudessa. Kun otetaan huomioon, että yhteisö oli Algerian ainoa vientimarkkina-alue tutkimusajanjaksolla, on erittäin todennäköistä, että algerialaiset viejät suuntaisivat kasvaneet vientimääränsä nimenomaan kyseisille markkinoille.
- (79) Edellä esitetyn valossa todetaan, että polkumyynnin jatkuminen (Algeriasta) ja toistuminen (Venäjältä, Valko-Venäjältä ja Ukrainasta) on todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

D. VAHINKO

1. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (80) Yhteisössä asianomaista tuotetta valmistaa 12 tuottajaa, joiden tuotos muodostaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun koko yhteisön tuotannon.
- (81) Tilanne on muuttunut alkuperäisestä tutkimuksesta siten, että "Hydro Agri" -yhtiöt on nimetty uudelleen "Yara"-yhtiöksi. Yhteisön tuotannonalaa on liittynyt viisi uutta yritystä Euroopan unionin laajennuttua vuonna 2004.
- (82) Kahdestatoista yhteisön tuottajasta yhteistyötä teki tutkimuksessa kymmenen, joista yhdeksän mainittiin tarkastelupyyntöissä. Muut kaksi tuottajaa (jäljempänä 'muut yhteisön tuottajat') eivät osallistuneet. Yhteistyötä tekivät siis seuraavat kymmenen tuottajaa:
- Achema AB (Liettua),
 - AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Itävalta),
 - DSM Agro (Alankomaat),
 - Duslo AS (Slovakia),
 - Fertiberia SA (Espanja),
 - Grande Paroisse SA (Ranska),
 - Lovochemie AS (Tšekin tasavalta),
 - Nitrogénművek Rt (Unkari),
 - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Saksa),
 - Yara (Alankomaat, Saksa, Italia ja Yhdistynyt kuningaskunta).
- (83) Näiden kymmenen yhteisön tuottajan osuus yhteisön koko tuotannosta oli 75 prosenttia tutkimusajanjaksolla, joten edellä mainittujen kymmenen yhteisön tuottajan katsotaan edustavan suurinta osaa samankaltaisen tuotteen koko tuotannosta yhteisössä. Niiden katsotaan siten muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'yhteisön tuotannonala'.
- (84) Kuten johdanto-osan 10, 15 ja 16 perustelukappaleessa mainittiin, tutkimukseen valittiin neljän yrityksen otos. Kaikki otokseen valitut yhteisön tuottajat tekivät yhteistyötä ja palauttivat vastauksensa kyselylomakkeeseen säädetyssä määräajassa. Lisäksi muut valituksen tehneet tuottajat ja tutkimusta tukeneet tuottajat toimittivat pyydettyjä yleisiä tietoja vahingon arviointia varten.

2. Yhteisön markkinoiden tilanne

2.1 Kulutus yhteisön markkinoilla

- (85) Yhteisön kulutus määritettiin laskemalla yhteen yhteisön tuotannonalan myyntimäärä yhteisön markkinoilla, muiden yhteisön tuottajien myyntimäärä yhteisön markkinoilla sekä Eurostatin tiedot kaikista EU:hun suuntautuneista tuontieristä. Euroopan unioni laajentui vuonna 2004, mutta kulutus määritettiin analyysin selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi 25 jäsenvaltion EU:n markkinoiden osalta koko tarkastelujakson ajalta.

- (86) Yhteisön kulutus kasvoi maltillisesti 8 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Vuonna 2004 tapahtunut kasvu johtuu pääasiassa yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta uusissa jäsenvaltioissa niiden liittyä Euroopan unioniin. Uusien jäsenvaltioiden maanviljelijät saivat vuodesta 2004 lähtien lisärahoitusta, jonka johdosta lannoitteiden käyttö lisääntyi.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Kulutus yhteisössä tonneina	3 425 381	3 579 487	3 740 087	3 694 532
Indeksi (2002 = 100)	100	104	109	108

2.2 Tuonti asianomaisista maista

2.2.1 Kumulaatio

- (87) Alkuperäisessä tutkimuksessa Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuontia arvioitiin kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kumulatiivisen arvioinnin tarkoituksenmukaisuutta myös käsiteltävänä olevassa tutkimuksessa pohdittiin.
- (88) Tässä yhteydessä kävi ilmi, että asianomaisia tuotteita ei tuotu lainkaan Ukrainasta tarkastelujaksolla eikä Valko-Venäjältä ja Venäjältä vuonna 2004 eikä tutkimusajanjaksona. Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset mainituista maista peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin kumulatiiviselle arvioinnille yhdessä Algeriasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin kanssa eivät siten täyttyneet.
- (89) Edellä esitetyn valossa todettiin, että jokaista neljää maata olisi tarkasteltava erikseen.

2.2.2 Kustakin asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja hinnat

- (90) Tuonnin määrä, markkinaosuudet ja keskihinnat vaihtelivat seuraavassa esitetyllä tavalla niissä kolmessa maassa, joista vietiin tuotteita yhteisöön tarkastelujaksolla. Seuraavat määrä- ja hintasuuntaukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Tuonnin määrä Algeriasta (tonnia)	97 378	239 348	219 680	177 383
Markkinaosuus	2,8 %	6,7 %	5,9 %	4,8 %
Tuontihinnat Algeriasta (euroa/tonni)	96	99	117	131
Tuonnin määrä Valko-Venäjältä (tonnia)	101 479	44 438	—	—
Markkinaosuus	3,0 %	1,2 %	—	—
Tuontihinnat Valko-Venäjältä (euroa/tonni)	74	64	—	—
Tuonnin määrä Venäjältä (tonnia)	81 901	81 809	—	—
Markkinaosuus	2,4 %	2,3 %	—	—
Tuontihinnat Venäjältä (euroa/tonni)	64	70	—	—

- (91) Tuontimäärä Algeriasta laski hieman vuodesta 2003 eteenpäin, mutta markkinaosuus kasvoi 2 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla ja hinnat nousivat 96 eurosta 131 euroon/tonni. Valko-Venäjän ja Venäjän tuontimäärät vähenivät merkittävästi ja tuonti loppui kokonaan vuodesta 2004 eteenpäin.
- (92) Tutkimus osoitti, että tuonti Algeriasta ei allittanut yhteisön tuotannonalan hintoja tutkimusajanjaksoilla. Muut maat eivät tuoneet yhteisöön tuotteita tutkimusajanjakson aikana, joten niiden osalta verrattiin tutkimusajanjaksoilla kolmansiiin maihin suuntautuneen viennin hintoja yhteisön tuotannonalan hintoihin yhteisön markkinoilla, eikä allittavuutta esiintynyt.

2.3 Tuonti muista maista

- (93) Seuraavassa taulukossa esitetään tuontimäärät muista kolmansista maista tarkastelujakson aikana. Myös seuraavat määrät ja hintasuuntaukset perustuvat Eurostatin tietoihin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Tuonnin määrä Romaniasta (tonnia)	69 733	79 137	257 113	142 288
Markkinaosuus	2 %	2,2 %	6,9 %	3,9 %
Tuontihinnat Romaniasta (euroa/tonni)	94	102	112	123
Tuonnin määrä Yhdysvalloista (tonnia)	26 024	57	20	6
Markkinaosuus	0,7 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Tuontihinnat Yhdysvalloista (euroa/tonni)	86	289 (*)	1 101 (*)	1 664 (*)

(*) Määrien vähäisyyden vuoksi hintoja ei voida pitää luotettavina.

- (94) Romaniasta peräisin oleva tuonti lisääntyi selvästi vuonna 2004 ja markkinaosuus kasvoi 6,9 prosenttiin, mutta myöhemmin tutkimusajanjaksolla markkinaosuus supistui 3,9 prosenttiin huolimatta suotuisista markkinaolosuhteista yhteisössä. Tätä kehitystä tarkasteltaessa on otettava huomioon se, että vienti Romaniasta Yhdysvaltain markkinoille lisääntyi jyrkästi ja oli tutkimusajanjaksolla määrältään yli kolminkertainen yhteisöön suuntautuneeseen Romanian vientiin nähden. Hinnat nousivat tasaisesti koko tarkastelujakson ajan ja olivat jatkuvasti korkeammat kuin otokseen valitun yhteisön tuotannonalan hinnat vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla. Tällä perusteella ei voida katsoa, että Romanian vientiä harjoittavat tuottajat uhkaisivat aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tuonti Yhdysvalloista, jonka markkinaosuus oli vuonna 2002 vain 0,7 prosenttia, väheni tutkimusajanjaksolla jyrkästi ja oli lopulta 6 tonnia. Suuntaus kertoo siitä, että myyntihinnat olivat tutkimusajanjakson loppuun saakka Yhdysvalloissa korkeammat kuin myyntihinnat yhteisöön, eikä yhdysvaltalaisen tuottajien siten kannattanut viedä tuotteita yhteisöön.
- (95) EFIA väitti, että koska tuonti Romaniasta yhteisön markkinoille ei aiheuta merkittävän vahingon uhkaa, vaikka tuonti Romaniasta kasvaa enemmän kuin tuonti Algeriasta ja romanialaisten tuottajien pyytämät hinnat ovat alhaisempia kuin algerialaisten tuottajien, Algeriasta tapahtuvan tuonnin ei myöskään pitäisi aiheuttaa merkittävän vahingon uhkaa. Tässä suhteessa olisi syytä huomauttaa, että kuten johdanto-osan 92 perustelukappaleessa todettiin, Algeriasta tapahtuvassa tuonnissa ei havaittu hinnan alittavuutta eikä Algerian todettu aiheuttaneen merkittävän vahingon uhkaa yhteisön tuotannonalalle tarkastelujakson aikana. Algerian tuonnista esitetty analyysi jäljempänä jaksossa 4 osoittaa kuitenkin, että vahingon toistumisen todennäköisyys on olemassa. Koska polkumyyntitulleja ei sitä vastoin sovellettu Romaniasta peräisin olevaan urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen, Romanian osalta ei tehty perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaista vahingon toistumistestiä. Tämän perusteella väite hylättiin.

3. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (96) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia merkittäviä taloudellisia tekijöitä ja indikaattoreita, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3.1 Alustavia huomioita

- (97) Yhteisön tuotannonalaa oli tutkimuksessa sovellettu otantamenetelmää, mutta vahingon arvioinnissa käytettiin sekä koko yhteisön tuotannonalan ("YT" oheisissa taulukoissa) tasolta kerättyjä tietoja että otokseen valituilta yhteisön tuottajilta ("OT" oheisissa taulukoissa) kerättyjä tietoja.

- (98) Tietyt vahinkoindikaattorit (tuotanto, tuotantokapasiteetti, varastot, myynti, markkinaosuus, kasvu ja työllisyys) arvioidaan otanta sovellettaessa vakiintuneen käytännön mukaan koko yhteisön tuotannon osalta, kun taas yksittäisten yritysten tulokseen liittyviä vahinkoindikaattoreita, kuten hintoja, tuotantokustannuksia, kannattavuutta, palkkoja, investointeja, investointien tuottoa, kassavirtaa ja pääoman saantia tarkastellaan otokseen valituilta yhteisön tuottajilta saatujen tietojen pohjalta.

3.2 Koko yhteisön tuotannonalaan liittyvät tiedot

a) Tuotanto

- (99) Yhteisön tuotannonalan tuotanto kasvoi 5 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä, eli noin 2,8 miljoonasta tonnista vuonna 2002 noin 3 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksolla. Tuotanto laski 3 prosenttia vuonna 2003, mutta kasvoi 2 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja edelleen 7 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksolla.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n tuotanto (tonnia)	2 843 529	2 768 258	2 823 972	3 003 918
Indeksi (2002 = 100)	100	97	99	106

Lähde: Pyynnön esittäjät, otantakyselyyn annetut vastaukset ja tarkistetut kyselylomakkeen vastaukset.

b) Kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (100) Tuotantokapasiteetti pysyi käytännössä lähes vakaana koko tarkastelujakson ajan. Tuotanto kasvoi, joten kapasiteetin käyttöaste nousi vuoden 2002 57 prosentista 60 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, kapasiteetin käyttöasteeseen voi tämäntyyppisessä tuotannossa ja teollisuudessa vaikuttaa muiden samoilla tuotantolaitteilla valmistettävien tuotteiden tuotanto.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajankohta
YT:n tuotantokapasiteetti (tonnia)	4 984 375	4 944 575	4 941 975	4 955 075
Indeksi (2002 = 100)	100	99	99	99
YT:n kapasiteetin käyttöaste	57 %	56 %	57 %	61 %
Indeksi (2002 = 100)	100	98	100	106

c) Varastot

- (101) Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot kasvoivat tasaisesti koko tarkastelujakson. Tutkimusajanjakson päättyessä (30 päivänä kesäkuuta 2005) varastot olivat suhteellisen pienet, mutta se johtuu siitä, että varastot ovat tämäntyyppisen tuotteen kohdalla aina paljon pienemmät kesällä kuin talvella, sillä myyntihuippu on keväällä ja alkukesästä. Vuoden 2004 lopussa varastot olivat 13 prosenttia suuremmat kuin vuoden 2002 lopussa.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n loppuvarastot (tonnia)	276 689	291 085	313 770	159 926
Indeksi (2002 = 100)	100	105	113	58

d) Myyntimäärä

- (102) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla väheni 3 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kehitys on päinvastainen yhteisön markkinoilla havaitun kulutuksen kehittymisen kanssa, sillä se kasvoi 8 prosenttia samana aikana (ks. johdanto-osan 86 perustelukappale). Tuotantomäärien yleinen kasvu selittyy sillä, että yhteisön tuotannonalan vienti kasvoi voimakkaasti samalla kaudella. Seuraavassa taulukossa esitetään otokseen valittujen yhteisön tuottajien pääasiassa Yhdysvaltain markkinoille suuntautuneen viennin määrät.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n myyntimäärä yhteisön markkinoilla (tonnia)	2 800 226	2 641 000	2 604 215	2 722 174
Indeksi (2002 = 100)	100	94	93	97
OT:n myyntimäärä kolmansiin maihin (tonnia)	176 269	194 543	228 937	328 796
Indeksi (2002 = 100)	100	110	130	187

e) Markkinaosuus

- (103) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski merkittävästi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Yhteisön tuotannonala menetti 8 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan tarkastelujakson aikana, kun algerialaisten tuottajien markkinaosuus kasvoi samana aikana 2,8 prosentista 4,8 prosenttiin.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	81,7 %	73,8 %	69,6 %	73,7 %
Indeksi (2002 = 100)	100	90	85	90

f) Kasvu

- (104) Yhteisön tuotannonala menetti huomattavan osan markkinaosuudestaan, kun algerialaiset, romanialaiset ja muut yhteisön tuottajat valtasivat samaan aikaan uusia markkinaosuuksia.
- (105) Markkinaosuuksien menetyksen voidaan myös katsoa johtuvan yhteisön tuotannonalan perustellusta päätöksestä lisätä vientiä Yhdysvaltoihin tavoitteena hyötyä sikäläisten markkinoiden paljon korkeammista urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinnoista. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan pystynyt hyödyntämään tarkastelujakson aikana todettua yhteisön markkinoiden kasvua, vaikka otetaan huomioon sen suuri ylimääräinen tuotantokapasiteetti.

g) Työllisyys

- (106) Yhteisön tuotannonalan työllisyysaste nousi 5 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä suhteellisen pieni nousu johtuu pääasiassa yhteisön tuotannonalan viennin lisääntymisestä.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n työllisyys (asianomainen tuote)	827	819	790	867
Indeksi (2002 = 100)	100	99	96	105

h) Tuottavuus

- (107) Yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus mitattuna työntekijäkohtaisena tuotoksena vuodessa pysyi suunnilleen samana vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
YT:n tuottavuus (tonnia/työntekijä)	3 437	3 380	3 573	3 463
Indeksi (2002 = 100)	100	98	104	101

i) Polkumyymtimarginaalin suuruus

- (108) Tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää mitättömänä etenkin asianomaisen tuotteen markkinoiden kaltaisilla hinnoillaan hyvin ailahtelevilla markkinoilla, kun otetaan huomioon Algeriasta peräisin olevan tuonnin määrä (jopa 6,7 prosenttia yhteisön markkinoista tarkastelujaksolla). Valko-Venäjän, Venäjän ja Ukrainan osalta ei voida tehdä johtopäätöksiä, sillä tuonti kyseisistä maista lakkasi vuonna 2003.

3.3 Otokseen valittuihin yhteisön tuottajiin liittyvät tiedot

a) Myyntihinnat ja kotimarkkinahintoihin vaikuttavat tekijät

- (109) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien keskimääräiset nettomyyntihinnat nousivat selvästi vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksolla ja heijastivat näin vallitsevia asianomaisen tuotteen suotuisia kansainvälisiä markkinaolosuhteita samalla kaudella. Tätä kasvusuuntausta tarkasteltaessa on otettava huomioon pääasiallisen raaka-aineen eli kaasun kustannusten kehittyminen seuraavan taulukon mukaisesti.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n yksikköhinta yhteisön markkinoilla (euroa/ tonnia)	85	89	109	114
Indeksi (2002 = 100)	100	105	128	134
OT:n kaasun hinta/MBTU (indeksoitu)	100	107	111	126

b) Palkat

- (110) Työntekijäkohtainen keskipalkka nousi 9 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä alla olevan taulukon mukaisesti.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n vuotuiset työvoimakustannukset työntekijää kohden (tuhatta euroa)	23,4	25,4	27,0	25,6
Indeksi (2002 = 100)	100	108	115	109

c) Investoinnit

- (111) Otokseen valittujen neljän tuottajan asianomaiseen tuotteeseen kohdistuva vuotuinen investointivirta kasvoi tarkastelujakson aikana. Investoinnit kohdistuivat pääasiassa vanhojen koneiden korvaamiseen. Tämä kertoo yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa jatkuvasti tuottavuuttaan ja kilpailukykyään. Tulokset eivät kuitenkaan käy ilmi tuottavuuden kehityksestä, sillä se pysyi melko vakaana (ks. johdanto-osan 107 perustelukappale) samalla kaudella ja kertoi näin yhteisön tuotannonalan vaikeuksista tehostaa tuotantoaan.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n nettoinvestoinnit (tuhatta euroa)	12 512	20 087	12 611	17 047
Indeksi (2002 = 100)	100	161	101	136

d) Kannattavuus ja investointien tuotto

- (112) Otokseen valittujen tuottajien kannattavuus parani asteittain etenkin vuoden 2003 jälkeen ja oli tutkimusajanjaksolla 13,8 prosenttia. Kannattavuus oli näillä hinnan suhteen suhdanneherkillä markkinoilla huipussaan tarkastelujakson lopussa. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen ja muiden tyyppitoisten lannoitteiden maailmanmarkkinahintoihin voivat vaikuttaa monet, myös ulkoiset tekijät. Tekijät voivat johtaa joko tuotteiden lisääntyneeseen tarjontaan tai vähentyneeseen kysyntään ja vaikuttaa näin tuotteiden hinnoitteluun. Tarkastelujaksolla maailmanmarkkinahinnat nousivat tiukan tarjontatilanteen johdosta. Vuosina 2002 ja 2003 voitot olivat kuitenkin vaatimattomia ja yhteisön tuotannonalan kohtuulliseksi katsomaa tasoa alempia, kun otetaan huomioon, että tuotannonala on erittäin pääomavaltainen. Sijoitetun pääoman tuotto (voiton prosenttiosuus investointien nettokirjanpitoarvosta) noudatteli pääsääntöisesti edellä kuvattua kannattavuussuuntausta koko tarkastelujakson ajan.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n kannattavuus yhteisömyynnissä etuyhteydettömille asiakkaille (% nettomyynnistä)	8,1 %	6,0 %	12,3 %	13,8 %
Indeksi (2002 = 100)	100	74	151	170
OT:n sijoitetun pääoman tuotto (voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta)	22 %	24 %	50 %	58 %
Indeksi (2002 = 100)	100	111	229	265

e) Kassavirta ja pääoman saanti

- (113) Kassavirta kasvoi merkittävästi tarkastelujakson aikana. Kehitys on samansuuntainen samalla kaudella havaitun yleisen kannattavuuden kehittymisen kanssa.

	2002	2003	2004	Tutkimus- ajanjakso
OT:n kassavirta (tuhatta euroa)	23 532	19 625	39 767	50 823
Indeksi (2002 = 100)	100	83	169	216

(114) Tutkimuksessa ei havaittu, että otokseen valituilla yhteisön tuottajilla olisi ollut vaikeuksia saada pääomaa. Tässä yhteydessä on muistettava, että useat yrityksistä kuuluvat suurempiin yhtiöihin ja ne rahoittavat toimintansa siinä yhtymässä, johon ne kuuluvat, joko konsernitilijärjestelmän kautta tai emoyhtiöiden myöntämällä yhtiön sisäisillä lainoilla.

3.4 Johtopäätös

(115) Seuraavat indikaattorit kehittyivät myönteisesti vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä: yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä kasvoi, yhteisön tuotannonalan yksikkömyyntihinnat nousivat ja kannattavuus parani merkittävästi hintakehitystä noudatellen. Vienti kolmansiin maihin kasvoi ja myös sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta kehittyivät myönteisesti. Palkkojen kehitys oli mallista ja yhteisön tuotannonala jatkoi investoimista.

(116) Seuraavien indikaattorien kehitys oli sen sijaan negatiivista: myyntimäärä yhteisön markkinoilla väheni 3 prosenttia, vaikka markkinat kasvoivat. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus supistui näin ollen tarkastelujakson aikana huomattavasti eli 8 prosenttiyksikköä. Tuottavuus pysyi melko vakaana huolimatta yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa sitä investoinnein.

(117) Yhteisön tuotannonalan tilanne on kaiken kaikkiaan parantunut merkittävästi verrattuna tilanteeseen, joka vallitsi ennen polkumyyntitoimenpiteiden asettamista urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnille asianomaisista maista vuonna 2000. Siksi onkin selvää, että toimenpiteet ovat vaikuttaneet myönteisesti yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. On kuitenkin muistettava, että tiettyjen indikaattorien myönteinen kehitys voi johtua osittain myös samankaltaisen tuotteen markkinoista, jotka olivat hyvin edulliset tarkastelujakson kahtena viimeisenä vuonna niukan maailmanlaajuisen saatavuuden vuoksi. Myös yhteisön tuotannonalan viennin myönteinen kehitys on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan yleiseen myönteiseen kehitykseen ja on ollut jossain määrin vastapainona markkinaosuuden supistumiselle yhteisössä.

(118) Näin ollen todetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne on parantunut verrattuna toimenpiteiden käyttöönottoa edeltävään aikaan, mutta on edelleen haavoittuva.

4. Vahingon toistumisen todennäköisyys

4.1 Yleistä

(119) Koska neljästä asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin aiheuttama merkittävä vahinko ei jatkunut, arvioissa keskityttiin tarkastelemaan vahingon toistumisen to-

dennäköisyyttä. Sitä varten tarkasteltiin kahta pääasiallista muuttujaa: i) kaasun kustannusta asianomaisissa maissa ja sen vaikutusta urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin ja ii) asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvan arvioidun tulevan vientimäärän vaikutukset yhteisön tuotannonalaan, ottaen huomioon kilpailuolosuhteet.

4.2 Myyntihintojen todennäköinen kehitys: kaasun hinnat ja tuotantokustannukset asianomaisissa maissa

(120) Vahingon toistumisen todennäköisyys riippuu suuresti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen todennäköisestä hintakehityksestä. Koska kaasu on ylivoimaisesti tärkein kustannustekijä, jonka osuus on yli 50 prosenttia liuosseoksen tuotantokustannuksista, mikäli se hankitaan maailmanmarkkinahintaan, se vaikuttaa ratkaisevasti tuotteen myyntihinnan muodostumiseen. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantoon tarvittavan kaasun kustannukset riippuvat kaasun hyödyntämishostasta ja yksikköhinnasta. Näitä kahta liuosseoksen tuotantokustannuksiin vaikuttavaa muuttujaa tarkasteltiin toisaalta yhteisön tuotannonalalla ja toisaalta Venäjällä ja Algeriassa.

(121) Analyysi osoitti ensinnäkin sen, että kaasun hyötysuhde on tärkeä tekijä määritettäessä kaasun kustannusta tuotettua liuosseostonna kohden. Tässä yhteydessä havaittiin, että kaasun hyötysuhde on yhteisön tuotannonalalla suhteellisen korkea, sillä kaasua kuluu jopa 15 prosenttia vähemmän tuotettua liuosseostonna kohden kuin Venäjän ja Algerian tuottajilla. Tämä on tulosta yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä parantaa jatkuvasti tuottavuuttaan ja kilpailukykyään tekemällä tarvittavia investointeja, joihin tarvitaan vuosittain pääomapanostus, jonka suuruus on keskimäärin noin kolmannes kaikista nettokirjanpitovaroista. Tämän vertailuedun pitäisi hyödyttää yhteisön tuotannonalaa ja johtaa alempiin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin.

(122) Hyvästä hyötysuhteesta huolimatta yhteisön tuotannonala maksaa kaasun hintaeron vuoksi kaasusta noin kolminkertaisen hinnan tuotettua liuosseostonna kohden verrattuna Venäjään tai Algeriaan. Ero johtuu pelkästään keinotekoisen alhaisesta kaasun hinnasta kyseisissä kahdessa maassa. Tästä seuraava ero urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hinnassa kyseisten kahden maan ja niiden tuottajien välillä, jotka ostavat kaasun maailmanmarkkinahinnoilla, kuten yhteisössä, tuskin pienenee lähitulevaisuudessa. Ero saattaa päinvastoin jopa kasvaa, jos kaasun maailmanmarkkinahintojen nykyinen kehitys jatkuu tulevina vuosina. Tällä perusteella vaikuttaa siltä, että Venäjän

ja Algerian tuottajat saavat jatkossakin tämän keinotekoisien kustannusedun, joka korvaa moninkertaisesti urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen painosta aiheutuvat korkeat kuljetuskustannukset. Näin ollen yhteisön markkinat houkuttelevat niitäkin tuottajia, jotka ovat sijoittautuneet kyseisten maiden syrjäisemmille alueille ja joiden kuljetuskustannukset saattavat olla yli 20 prosenttia hinnasta.

- (123) Venäjän ja Algerian vientiä harjoittavat tuottajat voivat alhaisen kaasun hinnan ansiosta erittäin todennäköisesti viedä asianomaista tuotetta yhteisöön yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia halvemmalla hinnalla. Tästä syystä on erittäin todennäköistä, että tuontihinnat alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi.
- (124) Valko-Venäjää ja Ukrainaa ei sisällytetty tähän analyysiin siksi, että kumpaakaan ei tutkimuksessa pidetty markkinatalousmaana eikä niiltä siten pyydetty tuotantokustannustietoja. Kaasun hinnoista kyseisissä maissa saatiin kuitenkin tietoa, ja tutkimus osoitti, että kyseisten maiden tuottajille toimitettiin tutkimusajanjaksona kaasua selvästi halvempaan hintaan kuin mitä yhteisön tuotannonalalta veloitettiin. Tästä syystä katsottiin, että molemmilla mailla on samanlainen mahdollisuus viedä asianomaista tuotetta yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia halvempaan hintaan, ja voidaan myös katsoa, että hinnat todennäköisesti alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat.
- (125) Jos toimenpiteet raukeavat, valkovenäläisten, venäläisten ja ukrainalaisten viejien on vallattava uudelleen asema yhteisön markkinoilta ja algerialaisten viejien on vahvistettava markkina-asemaansa, mikä lisää sen todennäköisyyttä, että tuottajat veloittavat yhteisön tuotannonalaa halvempaa hintaa voidakseen vallata takaisin menetetyt markkinaosuudet tai laajentaa asiakaskuntaansa.
- (126) EFIA ja eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että alempia tuotantokustannuksia ei voitaisi pitää pätevänä perusteena vahingon toistumisen todennäköisyydelle. Alihinnoittelun mahdollisuus ei myöskään ole oikeudellinen normi, jonka perusteella vahingon todennäköisyys määritetään. Lisäksi Algerian vaatimat hinnat ylittivät yhteisön tuotannonalan hinnat, eikä Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta ollut lainkaan vientiä yhteisöön vuonna 2004 eikä tutkimusajanjakson aikana; kyseisten maiden vientihinnat kolmansiin maihin ylittivät yhteisön tuotannonalan hinnat, joiden ei katsota aiheuttavan vahinkoa. EFIA:n mukaan tämä osoittaa, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät alenna hintoja alempiin kaasukus-

tannuksiin luottaen, vaan päinvastoin vaativat korkeampia hintoja ja pyrkivät mahdollisimman suureen voittomarginaaliin.

- (127) Vahingon toistumisen todennäköisyys olisi määriteltävien perusteella, syntyisikö toimenpiteiden päättyessä tilanne, joka edistäisi vahingon toistumista. Tässä suhteessa olisi ensiksi todettava, että kuten osapuolet tunnustavat, vientiä harjoittavat tuottajat kyseisissä maissa hyötyvät alhaisista kaasun hinnoista, jotka antavat niille mahdollisuuden alittaa yhteisön tuotannonalan hinnat. Toisaalta tutkimus osoitti, että niiden vienti tutkimusajanjaksona tapahtui polkumyynnillä. Tätä hintapolitiikkaa tarkasteltiin ottamalla huomioon i) viejien huomattava käyttämätön vientikapasiteetti ja ii) niiden merkittävästi alemmat tuotantokustannukset. Edellinen viittaa siihen, että viejillä on voimakas tarve löytää markkinoita tuotannolle. Jälkimmäisestä käy ilmi, että ne pystyvät alittamaan yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi saavuttaakseen menekkitavoitteensa.
- (128) On muistettava, että tarkastelujakson kahden viimeisen vuoden aikana edulliset markkinaolosuhteet pitivät hinnat hyvin korkealla polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä huolimatta. Kyseisenä aikana kaikkien tyyppilannoitteiden hinnat olivat korkealla kysynnän ja tarjonnan maailmanlaajuisen epätasapainon vuoksi. Urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on muiden tyyppilannoitteiden tavoin hyödyke, jonka hinnoitteluun vaikuttavat monet tekijät, kaasun epävakaasta hinnasta – kustannusvaikutuksiltaan tärkein tarjonnan säätelijä – sääolosuhteisiin sekä vilja- ja rehukasvien varastoihin, jotka vähentävät tai lisäävät kysyntää. On odotettavissa, että tyyppilannoitteiden kysyntä supistuu hieman yhteisön markkinoilla tulevina vuosina ⁽¹⁾. Korkea hintataso jatkuu siis, jos tarjonta on vähäistä, mikä on kuitenkin hyvin epätodennäköistä, kuten tutkimus osoitti, kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevien maiden käyttämätön vientikapasiteetti ja todennäköisyys, että ne ohjaavat osan tutkimusajanjaksolla kolmansiin maihin suuntautuneesta viennistä muualle, jos toimenpiteistä luovutaan. Tämän perusteella on hyvin todennäköistä, että vientiä harjoittavat tuottajat laskevat hintojaan alle yhteisön tuotannonalan hintojen lisätäkseen markkinaosuuksiaan ja saavuttaakseen asettamansa viennin määrää koskevat tavoitteet. Näissä olosuhteissa yhteisön tuotannonalan olisi joko pakko laskea hintojaan lähelle tuotantokustannuksia tai niiden alle kaasun hinnan pysyessä korkeana tai menetettävä huomattavia markkinaosuuksia ja siten myös tuloja, tai peräti tehtävä molemmat. Yhdysvaltojen markkinoille suuntautuvan viennin kasvu on erittäin epätodennäköistä jäljempänä johdanto-osan 135 perustelukappaleessa esitetystä syistä. Seurauksena toimenpiteiden kumoamisesta olisi väistämättä yhteisön tuotannonalan kokonaistuloksen heikkeneminen.

⁽¹⁾ Lähde: "Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005–2009", A05/71b, kesäkuu 2005, International Fertiliser Industry Association 'IFA'.

(129) Voiton maksimointi perustuu puolestaan positiiviseen hintaeroon, joka todettiin tarkastelujakson aikana Yhdysvaltojen ja yhteisön markkinoiden välillä; tämän perusteella ei kuitenkaan voida määrittää sellaisen epävakaa tuotteen kuin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen hintaa tulevaisuudessa. Edellä esitetyn perusteella todettiin, että vahingon toistuminen on erittäin todennäköistä, mikäli toimenpiteet kumotaan, ja tästä syystä väite hylättiin.

4.3 Arvioidun tulevan vientimäärän vaikutukset yhteisön tuotannonalaa ja hintavaikutukset, mikäli toimenpiteet kumotaan

4.3.1 Alustavia huomioita – Kilpailuolosuhteet

(130) Urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on nestemäinen lannoite, joka tuo tyyppä viljelykasveille. Sitä käytetään pääasiassa kylvöä edeltävänä peltokasvien lannoitteena, ja urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta tarvitaan yleensä keväällä. Se on vain rajallisesti vaihdettavissa toisiin tyypillisiin, sillä viljelijät käyttävät eri laitteistoja urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen levittämiseen ja se voidaan sekoittaa muihin liuoksiin, kuten torjunta-aineisiin, jotta levittäminen voidaan hoitaa kerralla. Kysynnälle ovat siten ominaisia kausihuiput, eivätkä muut tekijät juuri vaikuta siihen.

(131) Vaikka urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta käytetään yleensä kausiluontoisesti, sitä valmistetaan koko vuoden ajan, sillä se on tehokkaampaa kuin tuotannon keskeyttäminen. Tämän seurauksena yhteisön tuottajilla esiintyy inventaariohuippuja syksyllä ja talvella. Asianomaisen tuotteen massiivinen tuonti alhaisilla hinnoilla kevään ja kesän aikana vaikuttaa erittäin todennäköisesti hyvin kielteisesti yhteisön tuotannonalan asianomaisen tuotteen kaltaisen erittäin ailahtelevan hyödykkeen hintoihin, jotka määritetään viikoittain.

4.3.2 Vienti asianomaisista maista

(132) Tutkimusajanjaksolla tuotteita ei viety yhteisöön muista asianomaisista maista kuin Algeriasta, joten analyysissä keskityttiin siihen, kuinka todennäköistä on muihin maihin tutkimusajanjaksolla suuntautuneen viennin uudelleen suuntaaminen yhteisön markkinoille lähitulevaisuudessa. Lisäksi tarkasteltiin urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen myyntihintojen todennäköistä kehitystä.

(133) Yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin todennäköistä kehitystä pohdittaessa on otettava huomioon, että Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonti Yhdysvaltain markkinoille kuului polkumyymintöimenpiteiden

piiriin huhtikuuhun 2003 saakka, jolloin toimenpiteet kumottiin. Seuraavassa taulukossa kuvataan kyseisistä kolmesta maasta Yhdysvaltain markkinoille suuntautuvan viennin kehittyminen vuodesta 2003 lähtien:

Vienti Yhdysvaltain markkinoille:	2003 (*)	2004	tutkimusajanjakso (**)
Valko-Venäjältä (tonnia)	156 596	244 526	227 772
Venäjältä (tonnia)	179 993	614 395	699 100
Ukrainasta (tonnia)	111 321	103 440	145 828
Yhteensä (tonnia)	447 910	962 361	1 072 700

(*) Lukuihin sisältyy myös vuoden 2003 kolme ensimmäistä kuukautta, joiden aikana toimenpiteet olivat vielä voimassa.

(**) Tutkimusajanjakso otetaan huomioon, jotta vertailu yleisen analyysin kanssa olisi helpompaa.

Lähde: "Foreign Trade Statistics", U.S. Census Bureau

(134) Tästä käy ilmi, että kyseisten maiden vientimäärä kasvoi selvästi vuodesta 2003 vuoteen 2004. Erityisesti Venäjän vientimäärä kasvoi vuoden 2003 noin 180 000 tonnista noin 600 000 tonniin vuonna 2004, eli kasvu oli yli kolminkertainen. Edellä esitetyistä tilastoista ilmenee myös, että viennin jyrkkä ja äkillinen kasvu kyseisistä maista Yhdysvaltoihin pysähtyi tutkimusajanjakson aikana, ja kasvu oli vähäisempää verrattuna vuoteen 2004 (11 prosenttia). Niiden vientitulokset vahvistaa, että kokonaisvientitulos Yhdysvaltoihin vakiintui noin miljoonaan tonniin tutkimusajanjakson jälkeen.

(135) Viennin vakiintumisen syytä kuvataan yksityiskohtaisesti Yhdysvaltojen laatimassa Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta tuotavan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen polkumyymintöimenpiteiden loppuraportissa⁽¹⁾. Siinä todetaan nimenomaan, että korkeiden kotimaisten maankuljetuskustannusten vuoksi tuonti rajoittuu käytännössä rannikkoalueille ja että tuodun urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen lopullinen myynti monille alueille Yhdysvalloissa on näiden kustannusten vuoksi aivan liian kallista verrattuna paikallisesti tuotettuun urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen; tämä koskee myös kyseisen lannoitteen merkittäviin käyttäjiin kuuluvia osavaltioita maanviljelyvyöhykkeellä. Toisin sanoen Yhdysvaltojen markkina-alue on rajallinen, ja kaikkein huomattavimmat kulutusalueet jäävät tuonnin kannalta paitsioon sijaintinsa vuoksi. Johdanto-osan 134 perustelukappaleessa kuvatussa Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta tapahtuvan tuonnin vakiintumisesta voidaan päätellä, että Yhdysvaltojen markkinat eivät voi vastaanottaa juurikaan tutkimusajanjaksona todettuja suurempia tuontimääriä.

(1) "Urea Ammonium Nitrate Solutions From Belarus, Russia, and Ukraine – Investigations Nos. 731-TA-1006, 1008, and 1009 (Final), Publication 3591", huhtikuu 2003, U.S. International Trade Commission, s. 25, V-4, V-5.

(136) Kun otetaan huomioon edellä kuvattu tilanne ja se, että yhteisön markkinat sijaitsivat suhteellisen lähellä, voidaan päätellä, että huomattava osuus asianomaisten maiden myynnistä tai varakapasiteetista suunnattaisiin erittäin todennäköisesti yhteisön markkinoille, mikäli toimenpiteiden annetaan raueta. Koska kuljetuskustannukset ovat verrattain pienet Yhdysvaltain markkinoille suuntautuvaan vientiin verrattuna, niiden vientihinnat voivat olla selvästi Yhdysvaltain markkinoilla vallitsevia hintoja alhaisemmat. Lisäksi todettiin, kuten edellä johdanto-osan 50, 54 ja 63 perustelukappaleessa on esitetty, että yhteistyötä tehneiden vientiä harjoittaneiden tuottajien myynti Yhdysvaltain markkinoille tapahtui vastaavia normaaliarvoja alhaisemmilla hinnoilla.

4.3.3 Varakapasiteettien vaikutus

Algeria

(137) Tässä yhteydessä muistutetaan, että asianomaisen tuotteen kotimarkkinat Algeriassa ovat merkityksellisen pienet ja että käytännössä koko tuotantokapasiteetti on suunnattu vientiin. Tutkimus osoitti lisäksi, että algerialaisten tuottajien nykyinen varakapasiteetti on suuruudeltaan 10–20 prosenttia yhteisön markkinoiden kulutuksesta. Tämänhetkisen varakapasiteetin suuruudeksi arvioidaan noin 300 000–350 000 tonnia.

(138) Kun otetaan huomioon erityisesti yhteisön markkinoiden maantieteellinen läheisyys, on erittäin todennäköistä, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, varatuotantokapasiteetti hyödynnetään asianomaisen tuotteen valmistamiseksi yhteisöön vientiä varten (Algerian markkinaosuus on vain 4,8 prosenttia). Odotettavissa oleva suuri vientimäärä myydään todennäköisesti polkuhinnoilla ja se aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuottajille.

Valko-Venäjä

(139) Kotimarkkinoiden todettiin kasvavan nopeasti, ja ainoa tuottaja möi tutkimusajanjakson aikana kotimarkkinoilla kaksi kolmasosaa tuotannostaan. Yhteisöön ei viety tuotteita vuonna 2004 eikä tutkimusajanjakson aikana, ja Yhdysvaltain markkinoille suuntautunut vienti on vähentynyt huolimatta polkumyynitoimenpiteiden raukeamisesta ja suotuisista markkinaolosuhteista.

(140) Jos toimenpiteiden annettaisiin raueta, Valko-Venäjän tilanne muuttuisi todennäköisesti perusteellisesti. Kun otetaan huomioon, että kotimarkkinahinta oli alle puolet yhteisössä tutkimusajanjaksolla vallinneesta markkinahintatasosta, valkovenäläisen tuottajan näkökulmasta taloudellisesti järkevin ratkaisu olisi suunnata uudelleen huo-

mattava osuus tällä hetkellä kotimarkkinoilla myytävistä määristä yhteisön markkinoille myytäväksi polkuhinnoin. Todennäköisenä seurauksena olisi Valko-Venäjältä peräisin olevan mittavan halpahintatuonnin aiheuttaman vahingon toistuminen.

Venäjä

(141) Venäjän kotimarkkinat ovat suhteellisen pienet verrattuna käytettävissä olevaan kapasiteettiin, jonka suuruus on 600 000–700 000 tonnia, kuten johdanto-osan 66 perustelukappaleessa todettiin, ja joka voi olla huomattavasti suurempikin, jos mukaan lisätään yhteistyöhön osallistumattomien tuottajien kapasiteetti tai tällä hetkellä kahden muun tyyppilannoitteen eli virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin valmistukseen ja vientiin käytetty kapasiteetti.

(142) Tässä yhteydessä on myös hyvä huomata, että tällä hetkellä tuotantoketjun alkupään tuotteiden, kuten kiinteän virtsa-aineen ja ammoniumnitraatin tuontiin Venäjältä sovelletaan yhteisön asettamia kaupan suojatoimenpiteitä⁽¹⁾. Virtsa-ainetta koskevien toimenpiteiden voima- saolon päättymistä koskevaa tarkastelua suoritetaan parhaillaan⁽²⁾. Lisäksi tällä hetkellä suoritetaan ammoniumnitraattia koskeviin toimenpiteisiin liittyvää välivaiheen tarkastelua, joka kohdistuu vain yhteen suureen venäläiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan⁽³⁾. Näiden tarkastelujen tuloksista riippuen on siten olemassa riski, että tuotantoa siirretään kyseisistä tuotteista urean ja ammoniumnitraatin liuosseokseen, mistä seuraa puolestaan huomattava lisäys venäläisten tuottajien arvioituun varakapasiteettiin.

(143) Edellä esitetyn valossa on erittäin todennäköistä, että yhteisöön suuntautuva vienti jatkuu, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tuonnin osuus voi varovastikin arvioituna olla lähes 20 prosenttia yhteisön markkinoista, kun otetaan huomioon kulutus (ks. johdanto-osan 86 perustelukappale) ja Venäjän tämänhetkinen varakapasiteetti. Koska venäläiset tuottajat maksavat erittäin alhaista kaasan hintaa ja saavat siten huomattavan hinnoitteluedun asianomaiselle tuotteelle, tuonti todennäköisesti aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

Ukraina

(144) Ukraina on asianomaisista maista se, jolla on tällä hetkellä suurimmaksi arvioitu varakapasiteetti (700 000–800 000 tonnia). Tämänhetkinen varakapasiteetti yksinään vastaa noin 20:tä prosenttia yhteisön kulutuksesta.

⁽¹⁾ Virtsa-aine: asetus (EY) N:o 901/2001 (EYVL L 127, 8.5.2001, s. 11). Ammoniumnitraatti: asetus (EY) N:o 658/2002 (EYVL L 102, 18.4.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 945/2005 (EUVL L 160, 23.6.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 105, 4.5.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 300, 30.11.2005, s. 8.

- (145) Koska kotimarkkinat eivät ole kovin merkittävät ja yhteisön markkinat ovat maantieteellisesti lähellä, on todennäköistä, että yhteisön markkinoille suunnattaisiin mittavat vientimäärät, mikäli toimenpiteet raukeavat. Vientimäärät myydään todennäköisesti polkuhinnoilla, kuten edellä on osoitettu, ja aiheuttavat siten merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

4.4. Johtopäätös vahingon toistumisen todennäköisyydestä

- (146) Kun otetaan huomioon keinotekoisesti alennetut hinnat, joita asianomaisten maiden tuottajat maksavat perusraaka-aineena käytetystä kaasusta, ja tästä seuraavat vaikutukset urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantokustannuksiin, on todennäköistä, että asianomaisten maiden tuottajat pystyvät viemään asianomaista tuotetta yhteisön tuotannonalan tuotantokustannuksia alhaisemmillä hinnoilla, jos toimenpiteiden annetaan raueta.
- (147) Kaikilla asianomaisilla mailla Valko-Venäjää lukuun ottamatta on ylimääräistä kapasiteettia, joka voidaan suunnata yhteisön markkinoille, jos toimenpiteet raukeavat. Valko-Venäjän kotimarkkinoilla myytiin tutkimusajanjaksoilla runsaasti tuotteita paljon yhteisön markkinoilla vallinneita hintoja halvemmilla hinnoilla, joten on erittäin todennäköistä, että ainakin osa myyntimäärästä suunnataan yhteisön markkinoille, jos toimenpiteet raukeavat. Yhteisöön suuntautuvan myynnin alemmat kuljetuskustannukset Yhdysvaltoihin verrattuna voivat myös houkuttaa suuntaamaan myyntiä yhteisön markkinoille. Lisäksi kaikki neljä maata todennäköisesti suuntaavat osan muihin maihin suuntautuvasta viennistään yhteisöön, kuten johdanto-osan 132–136 perustelukappaleessa todettiin, mikäli nykyiset toimenpiteet kumotaan.
- (148) EFIA ja jotkin vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että jos oletetaan siirryttävän urean ja ammoniumnitraatin tuotannosta aineiden liuosseoksen tuotantoon, unohdetaan se taloudellinen perusasia, että tuottajat eivät voi vaihtaa tuotannonalaa ilman lisäinvestointeja. Tuottajat eivät myöskään niiden mukaan luovu voittoa tuovista tuotteista pelkästään siksi, että epäedullisempaa tuotetta koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumotaan.
- (149) Lisäinvestointeihin liittyen on huomattava, että useimmat suurimmat vientiä harjoittavat tyypilannoitteiden tuottajat ovat integroituneita tuottajia, ja siksi päätös jonkin tuotteen tuotannosta tai viennistä riippuu pääasiassa markkinaolosuhteista. Tuotantoon valitaan tietenkin kaikkein eniten voittoa tuovat tuotteet. Tällöin polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat keskeisiä päätöksenteossa, mitä osoittaa urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen

Yhdysvaltoihin suuntautuneen polkumyyntiviennin merkittävä kasvu vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksona, kun Yhdysvaltojen polkumyynnin vastaiset toimenpiteet oli kumottu vuonna 2003. Näin ollen on erittäin todennäköistä, että vientiä harjoittavat tuottajat siirtyvät perusteltujen taloudellisten päätösten mukaan tuotteesta toiseen säilyttääkseen tai lisätäkseen tyypilannoitteiden kokonaisyntiään ja niistä saatavia voittoja. Tämän vuoksi edellä olevat väitteet hylättiin.

- (150) Edellä esitetyn perusteella voidaan tehdä se johtopäätös, että jos toimenpiteet raukeavat, vienti asianomaisista maista kasvaisi erittäin todennäköisesti suuriin määriin hinnoilla, jotka alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat, koska tuotantokustannukset ovat niissä vääristyneet ja keinotekoisesti alhaiset. Tämä vahvistaisi mitä todennäköisimmin hintojen laskusuuntausta markkinoilla, mikä oletettavasti heikentää yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta. Tämä vahingoittaisi erityisesti vuonna 2004 ja tutkimusajanjaksoilla ilmennyttä taloudellista elpymistä ja johtaisi todennäköisesti vahingon toistumiseen. Toisin sanoen mitä laskusuuntaisemmiksi markkinaolosuhteet muuttuvat, sitä jyrkempää hinnanlaskua voidaan odottaa asianomaisilta mailta, kun otetaan huomioon huomattava ero niiden tuotantokustannuksissa ja varakapasiteetissa.

E. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

- (151) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat.
- (152) On syytä muistaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa toimenpiteiden käyttöönottoa ei pidetty yhteisön edun vastaisena. Lisäksi tämä tutkimus on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, joten siinä tarkastellaan tilannetta, jossa polkumyyntitoimenpiteet ovat jo olleet voimassa, ja sen avulla voidaan siten arvioida nykyisten polkumyyntitoimenpiteiden mahdollisia kielteisiä vaikutuksia asianomaisiin osapuoliin.
- (153) Tällä perusteella tutkittiin, oliko polkumyynnin ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä erityistapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (154) Yhteisön tuotannonala on osoittautunut rakenteellisesti elinkelpoiseksi tuotannonalaksi. Tämä on osoittautunut todeksi myös sen valossa, että alan taloudellinen tilanne on kehittynyt myönteisesti vuonna 2000 tapahtuneen polkumyynnitöiden käyttöönoton jälkeen. Yhteisön tuotannonala paransi erityisesti voittotasoaan vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.
- (155) Voidaan kohtuudella olettaa, että yhteisön tuotannonala hyötyy jatkossakin tällä hetkellä voimassa olevista toimenpiteistä ja parantaa tilannettaan edelleen kääntämällä markkinaosuutta koskevan laskusuuntauksen ja parantamalla edelleen kannattavuuttaan. Jos toimenpiteitä ei pidetä voimassa, on todennäköistä, että tuonti asianomaisista maista polkuhinnoilla lisääntyy ja aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle painostamalla myyntihintojen alentamiseen, mikä vaarantaa sen tällä hetkellä myönteisen, mutta edelleen haavoittuvan taloudellisen tilanteen.

3. Tuojiin etu

- (156) Kuten edellä johdanto-osan 10 perustelukappaleessa todettiin, vain yksi tuoja oli halukas osallistumaan otokseen ja toimitti otantalomakkeessa pyydyt perustiedot. Kun komissio oli lähettänyt sille täydellisen kyselylomakkeen, asianomainen tuoja kuitenkin ilmoitti komissiolle, ettei se halunnut tehdä enempää yhteistyötä tutkimuksessa.
- (157) Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, että toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset eivät ole merkittäviä sikäli, että tuonti voi jatkua, kunhan se tapahtuu vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla, ja että pääsääntöisesti tuottajat eivät käy kauppaa pelkästään urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksella, vaan merkittävässä määrin myös muilla lannoitteilla. Tuonnin jatkumista koskeva oletamus osoittautui todeksi vain Algerian osalta, jossa yksi yritys toimii vientiä harjoittavana tuottajana. Tämän perusteella voidaan päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotto on vaikuttanut kielteisesti joihinkin tuojiin, kuten komission asetuksen (EY) N:o 617/2000⁽¹⁾ johdanto-osan 66 perustelukappaleessa todetaan. Tutkimuksessa ei kuitenkaan käynyt ilmi, että jotkut tuottajista olisivat kokonaan lopettaneet toimintansa, vaan ne näyttivät pikemminkin keskittyneen muihin lannoitteisiin oletetulla tavalla. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset useimpiin tuojiin/kauppiaisiin ovat siten nähtävästi olleet kaiken kaikkiaan melko vähäiset.

- (158) Koska tuojat eivät tehneet yhteistyötä, luotettavaa tietoa ei ole saatavilla siitä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vaikuttaisi kielteisesti tuojiin tai kauppiaisiin.

- (159) EFIA esitti, että tuojiin yhteistyön puutteen ei pitäisi tulkita merkitsevän mielenkiinnon puutetta vaan heijastavan epäoikeudenmukaista tilannetta, koska pk-yrityksillä ei ole polkumyynnitutkimuksen edellyttämiä huomattavia resursseja. Ne väittivät lisäksi, että tutkimuksessa jätettiin huomiotta lukuisten lannoitteita koskevien polkumyynnin vastaisten toimien kerrannaisvaikutus tuojiin; siksi ei voitaisi puhua tasapuolisesta tuojiin ja viljelijöihin kohdistuvien vaikutusten analyysistä.

- (160) On huomattava, että monia erityyppisiä lannoitteita tuovat maahantuojat, joille urean ja ammoniumnitraatin liuosseos on yksi monista tuotteista, voivat hankkia erilaisia tyypilannoitteita muilta tahoilta, jotka eivät parhailaan ole polkumyynnin vastaisten toimien kohteena. Tällä perusteella pääteltiin, että mikään toimenpiteiden jatkumisesta johtuva kielteinen vaikutus tuojiin ei olisi pakottava syy toimenpiteiden kumoamiseen.

4. Käyttäjien etu

- (161) Urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen käyttäjät ovat yhteisöön sijoittautuneita viljelijöitä. Tyypilannoitteiden kysyntä näyttää olevan melko joustamatonta, ja viljelijät ostavat yleensä halvimmalta tarjoajalta. Alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin käyttäjiin kohdistuvia toimenpiteiden käyttöönoton mahdollisia vaikutuksia tarkasteltaessa, että koska urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen kustannuksen vaikutus viljelijöihin on pieni, kustannuksen noususta ei todennäköisesti aiheutuisi merkittävää kielteistä vaikutusta. Yksikään käyttäjä tai käyttäjäyhdistys ei tämän tarkastelun yhteydessä esittänyt edellä mainitusta käsityksestä poikkeavia tietoja, joten ilmeisesti voidaan vahvistaa, että i) urean ja ammoniumnitraatin liuosseos edustaa vain hyvin pientä osaa viljelijöiden kokonaistuotantokustannuksista; ii) voimassa olevista toimenpiteistä ei ole aiheutunut merkittävää kielteistä vaikutusta niiden taloudelliseen tilanteeseen; ja iii) toimenpiteiden jatkaminen ei vahingoittaisi käyttäjien taloudellisia etuja.

5. Yhteisön etua koskeva johtopäätös

- (162) Edellä esitetyn valossa voidaan päätellä, ettei mikään pakottava syy estä tällä hetkellä voimassa olevien polkumyynnitöiden voimassaolon jatkamista.

F. POLKUMYNNITÖIDEN PITTEET

- (163) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella suositeltiin, että voimassa olevia toimenpiteitä jatkettaisiin. Osapuolille annettiin myös määräaika näkemysten esittämiselle ilmoittamisen jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 24.3.2000, s. 3.

(164) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan todeta, että Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava. Toimenpiteet muodostuvat erityisesti tulleista, joita ei kuitenkaan sovelleta sen yhden algerialaisen yrityksen valmistamien ja yhteisöön vientiä varten myymien asianomaisten tuotteiden tuontiin, jonka sitoumus hyväksyttiin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Algeriasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ja CN-koodiin 3102 80 00 luokiteltavan urean ja ammoniumnitraatin vesi- tai ammoniakkiliuoksena olevan seoksen tuonnissa.

2. Tullin määrä euroina tonnia kohti on seuraava:

Maa	Valmistaja	Tullin määrä (tonnia kohti)	Taric-lisäkoodi
Algeria	Kaikki yritykset	6,88 euroa	A999
Valko-Venäjä	Kaikki yritykset	17,86 euroa	—
Venäjä	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Venäjän federaatio Stavropolin alue Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 euroa	A176
	Kaikki muut yritykset	20,11 euroa	A999
Ukraina	Kaikki yritykset	26,17 euroa	—

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittä-

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006.

miseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

2 artikla

1. Seuraavan Taric-lisäkoodin mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutettu tuonti vapautetaan edellä 1 artiklan mukaisesti käyttöön otetusta polkumyöntitullista edellyttäen, että tuotteita tuottaa ja vie suoraan (eli toimittaa ja laskuttaa) jäljempänä mainittu yritys yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle, ja edellyttäen, että kyseinen tuonti on tämän artiklan 2 kohdan mukaista.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Algeria	Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra, Alger	A107

2. Tuonti vapautetaan polkumyöntitullista edellyttäen, että asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille esitetään vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää tämän asetuksen liitteessä luetellut olennaiset tiedot.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

(¹) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 40.

LIITE

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sitoumuslaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Taric-lisäkoodi, jota käyttäen laskuun sisältyvät tavarat voidaan tulliselvittää yhteisön rajalla (ilmoitettu asetuksessa).
2. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - CN-koodi,
 - tuotteen tyyppipitoisuus (N) (prosentteina),
 - määrä (ilmoitetaan tonneina).
3. Myyntiehdot, joissa ilmoitetaan:
 - hinta tonnia kohti,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
4. Muun kuin etuyhteydessä olevan tuojana toimivan yrityksen nimi, jota viejäyritys laskuttaa suoraan.
5. Yrityksen työntekijän, joka on laatinut sitoumuslaskun, nimi ja seuraava allekirjoitettu vakuutus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu ... [yrityksen nimi] esittämän ja Euroopan komission asetuksella (EY) N:o 617/2000 hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."
